

Diverse schenkingen uit de particuliere collectie bodemvondsten die in 2010 werd overgedragen aan Bureau MZA

Een vergeten wonderdokter

In 2010 kwam het Bureau Monumentenzorg en Archeologie in het bezit van een omvangrijke collectie bodemvondsten. Deze bodemvondsten waren door een particulier in steden als Rotterdam, Hoorn en Dordrecht gevonden.

Voor de Dordtse geschiedenis bevinden zich interessante voorwerpen in deze collectie, zoals een middeleeuws gewicht met het stadswapen van Dordrecht en een 19de eeuwse zegellood van de Dordtse grutter A.R. van der Weg. Een spraakmakend voorwerp is een metalen lauwertak van de voetbalvereniging D.V.V. Fluks uit 1920. Deze lauwertak is uitgereikt naar aanleiding van twee gelijktijdige feestelijkheden. Enerzijds de promotie naar de tweede klasse op het einde van het voetbaljaar 1919/1920 en anderzijds het vijfjarig bestaan van deze vereniging. Minder expliciet is de relatie tussen Dordrecht en een tabakspijp. Op deze tabakspijp staat op één zijde een persoon en op de andere zijde het grootzegel van Amerika.

Charles A. Davenport alias Sequah

Nader onderzoek naar de afgebeelde persoon op deze tabakspijp heeft aangetoond dat het om de Engelsman Charles A. Davenport gaat. Davenport, alias Sequah, kwam rond het midden van het jaar 1891 naar Nederland en was vertegenwoordiger van de Londense firma Sequah limited. Deze firma had ten doel om geneesmiddelen te verkopen via een vertegenwoordiger die zich voordeed als 'American indian medial man'. Zijn middelen waren bedoeld om ziektes als jicht en reuma maar ook slapeloosheid, winterhanden en vroegtijdig verval te bestrijden.

Om de verkoop van zijn middelen te stimuleren hield Davenport in Nederland betaalde optredens. Om reclame te maken voor deze optredens reed hij in een praalwagen door de stad. Deze praalwagen werd voorafgegaan door een stoet van muzikanten en vaandeldragers. Zijn naam en faam ging over ieders lippen, zij het dat ook in die jaren kritische geluiden in de kranten leesbaar waren. Toch hadden zijn wonder-

bare genezingen en de steun die hij uit naastenliefde aan de armen gaf een dusdanig gevolg voor zijn populariteit dat er soms gevochten moest worden om bij zijn voorstelling aanwezig te kunnen zijn. De voorstellingen bleken doorgestoken kaart te zijn. Van te voren had Davenport zijn patiënten uitgekozen die tegen betaling (vijf of tien gulden afhankelijk van de omstandigheden) en levering van enkele flesjes smeerolie, mee wilden werken aan een wonderbaarlijke genezing. De populariteit van Davenport was tussen 1891-1895 gigantisch en misschien zijn er nog mensen die wel eens van het volgende lied hebben gehoord:

Heb je zieke benen,
Jicht of reumatiek,
Ga naar Sequah henen,
Geneest je met muziek.

De successen van Davenport, alias Sequah, waren van korte duur. Na 1895 komen we zijn naam niet meer tegen. Uiteindelijk is Davenport in 1934 in Southampton overleden.

Te Dordrecht zijn gedurende Sequah's verblijf 40,000 fleschjes ingeklaard à f 1.25 per stuk = f 50,000. Hoe hoog de Sequah-Maatschappij die middelen schat — zegt een der bladen — bewijst wel dit, dat zij tegen 7 cent per stuk werden ingeklaard. Aan het station te Gouda is Sequah een kistje „Sequah-pijpen” overhandigd. Hij rookt zelf niet, maar was niettemin dankbaar voor de attentie.

Sequah in Dordrecht

Sequah is zowel in 1892 als in 1893 in Dordrecht geweest. Hij verbleef in Hotel Ponsen en gaf zijn optredens in het Dordtse Muis Sacrum. De populariteit van zijn Dordtse optredens waren wisselend van aard. Zo gaf hij in 1892 een optreden voor doktoren waarbij geen enkele dokter kwam opdagen. Dit ongetwijfeld omdat zij op de hoogte waren van de oplettingspraktijken van deze man/firma. Daartegenover staat de enorme verkoop in Dordrecht van 40.000 flesjes à fl. 1,25 per

stuk. Dit terwijl de inkoopprijs van deze flesjes slechts 7 cent bedroeg. Foto's van Sequah waren in Dordrecht voor 30 cent te koop bij de photographiehandel Schmidt en Jansma. Op basis van een afbeelding uit de Amsterdamsche Courant van 2 september 1891 wordt vermoed dat deze foto eenzelfde staatsieportret van Sequah was als op de tabakspijp is afgebeeld. Op alle bekende afbeeldingen heeft hij namelijk onder de linkerhand een volgens overlevering grijze, slappe en uiterst modieuze (Sequah) hoed. Na zijn optreden in 1892 ging Davenport via Gouda verder naar Den Haag. Het is daar in Gouda waar hij een kistje Sequah pijpen aangeboden kreeg. Ongetwijfeld tabakspijpen van het type waarvan in deze collectie een exemplaar aanwezig is.

Ook in België was Davenport alias Sequah actief en reed hij met een koets door de stad. Het rijtuig was in België ook de behandelkamer. De koets was beschilderd met een verwijzing naar 'het leven der roodhuiden': aan de ene kant van de koets was de verering van Sequah-olie door Indiaanse stamhoofden afgebeeld, aan de andere zijde werd de oogst van de Prairiebloom getoond. Davenport staat links op de foto uit augustus 1891 in het Belgische Sint Niklaas, met grote hoed op en medaille om de hals (Foto: Koninklijke Oudheidkundige Kring van het Land van Waas)

Links: Tabakspijp met de afbeelding van Charles A. Davenport
Rechts: Het grootzegel van Amerika met op de steel de tekst Sequah